

נחתת, שהם אדרומים ולוזחים ונוצצים. וכשהמושיטים שלש פעמים החנוכיות לצד המזבח, או חמיש או שבע, מלכי העמים יבואו על אותו צד, וכל העשר והמלך יסתפק מאותו מקום. ואם החנוכיות אחת, שפטים, ארבע, שש, זו אחר זו, אימה ופחד יפל רישרה על אותו הצד. מפה החנוכיות ושוכבת, מפה החנוכיות ושוכבת - יתעורריו קרובות ולא יעשי (קשה באתו צד), שהרי באותו זמן התעוררותו למעלה היא לפני הקדוש ברוך הוא באוטם המנים של העולים ששולטים על שאר העמים, וכן במו זה בצד אחר.

פתח ואמר, (דניאל כ) להו יהי שם האלוה מבורך מן העולם ועד העולם, שהחכמה והגבורה שלו היא. והוא משנה עדנים וזמנים. והכל הוא בראשותו, והוציא את עמו הקדוש מהכempt והראשות של כוכבים וממלות, משום שם אלילים אחרים, ולא באלה חילקו של יעקב, כי אם ביווצר הכל הוא. רקיע יש למעלה על כל הרקיעים הלוון, והוא טמיר וגנוו, וחותם טבעת המשכן שולט על הרקיע הזה, וה רקיע הזה נקרא חדר של המשכן, וב רקיע הזה כל אותם מלונות מצד זה ומצד זה, ואוחזת כל אותם הסדרורים של המשכן. כשה מלונות הם גודלים מכם, ואחד נסתר שעיליהם.

חצון אחד נקרא מלון זהה, והוא יוצאה פוכב אחד שנקרו לאחמים י"ז, וזהו התוק שמתפקידו למשה בשטונון של יהודקה. חלק בו, שהרי אין לשבט ישראל חלק ונחלה בהם, אלא ששבט יהודקה שולט על זה, ואין עליון.

دلיליא, דאיןון רגעי שעטה, ואינון דמגדלי נחשת דאיןון סומקי ולהטי ונazzi. וכך אושיטה תלת ז מגן נציגו לסטרא דמזרח, או חמיש, או שבע, מלכי עמיין ייתוון על ההוא סטרא, וכל עתרא ודהבא יסתלק מההוא סטרא. ראי נציגו חד, תרין, ארבע, שית, דא בתר דא, אימתא ופחה יפול, וישרי על ההוא סטרא. בטיש נציגו ושביך, בטיש נציגו ושביך, יתערו קרבוי, ולא יתעבידו, ר"א בעלה באהו סטרא דהא בההוא זמנא, אטעויה הוא לעילא קמי קדשא בריך הוא, באינון ממון דעלמא דשלטין על שאר עמיין, וכן בגונא דא בסטרא אחרא.

פתח ואמר, (דניאל כ) להו שםיה די אלהא מבורך מן עולם ועד עולם די חכמתא וגבורתא דיליה היא. והוא מהשנא עדנייא וזמניא. וכלא איהו ברשותה, ואפיק לעמיה קדישא, מהילא ורשותא דכלביה ומצליל, בגין דאיןון טעון אחרון ולא באلين חולקא דיעקב, כי אם (ירמיה י) ביוואר הפל הוא.

רכיע אית לעילא, על כל אליו רקייעין, וายה טמיר וגנייז, וחותם דגושפנקה דמשנאה שלטה על האי רקייע, והאי רקייע אקרי אדרא דמשנאה, ובהאי רקייע כל אינון חולגין, מסטרא דא, ומטרא דא, ואחד כל רברבין על כלחו, וחד סתים לשلتא עלייה. חולגנא חד, אקרי חולון זהה, וביה נפקא כלבאה חדא, דאקרי לחביימי י"ז, ודא איהו התוקא דקא מהתק למתא בשטונתא דיהודה. לאו דאית ליה חולקא ביה, דהא לית לשבטין דישראל חולקא ואחסנא בה, אלא שבטה דיהודה שלטה על האי, ולא איהו עלייה.